© El Periódico de Catalunya. Tots els drets reservats.
Aquesta publicació és per a ús exclusivament privat i es prohibeix la seva reproducció, distribució, transformació i ús per a press-clipping.

eP Tema del dia

Emergència social
Pàgines 2 a 4

FERRAN SENDRA

►► Roda de premsa de la PAH, ahir, per exposar els efectes de la suspensió de la llei 24/2015.

CIMERA A CATALUNYA

La llei recorreguda per Rajoy ha evitat 639 desnonaments a BCN en 4 mesos

Els alcaldes certifiquen que el parc de vivendes buides cobriria de sobres les necessitats socials

A la capital catalana hi ha 1.500 pisos sense habitar en mans d'entitats bancàries, segons Colau

TERESA PÉREZ // CARLES COLS
BARCELONA

La llei de mesures urgents contra els desnonaments que va aprovar el Parlament de Catalunya el juliol del 2015 ha tingut una curta però fructífera existència. El Govern de Mariano Rajoy ha decidit recórrer-la per invasió competencial en l'últim minut de la més insòlita legislatura de la democràcia recent d'Espanya. El que implica aquest recurs s'explica millor amb xifres. Només a Barcelona s'han evitat entre els mesos de gener i abril 639 desnonaments. A l'Hospitalet s'han resolt de forma consensuada uns 300 casos o, dit d'una altra manera i segons l'ajuntament de la segona ciutat de Catalunya, no s'ha executat gràcies a la llei cap desnonament bancari. A Badalona, aquesta mateixa llei impugnada pel Govern espanyol ha alleujat la situació d'unes 165 famílies. Els alcaldes de les principals ciutats de Catalunya es reuneixen aquesta tarda amb el president Carles Puigdemont per cavar una trinxera comuna davant la possible catàstrofe social que s'acosta.

Cada dia s'executen a Catalunya 43 desnonaments. Aquesta és la mitjana. És a dir, la llei del juliol del 2015 no ha posat fi a aquesta nefasta conseqüència de la crisi econòmica. El conjunt de mesures que va aprovar el Parlament tenia en el focus principalment els desnonaments promoguts pels anomenats grans tenidors de pisos, sobretot bancs i algunes empreses, no en els particulars que, per exemple, tenen un pis en règim de lloguer.

FERRAN NADEU

►► Ada Colau, ahir, en la reunió amb la PAH i altres plataformes de cara a la reunió d'avui.

El problema és, segons els ajuntaments, que el recurs del Govern central acaba per agreujar fins i tot el problema de les famílies víctimes d'un desnonament, perquè amb la llei s'obria una via perquè els municipis aconseguissin les claus dels pisos buits que tenen els bancs, cosa que permetia encarar amb més solvència les emergències. Les xifres de Barcelona, l'Hospitalet, Badalona i Santa Coloma de Gramenet tornen a servir a la perfecció per entendre millor el dany que pot causar el recurs davant el Tribunal Constitucional.

A Barcelona, segons Ada Colau, hi ha uns 1.500 pisos buits en mans de la Sareb o banc dolent i de diverses entitats financeres. D'aquestes vivendes, 149, com a mínim, fa més de dos anys que estan buides, cosa que, segons la llei, obre la porta a una cessió obligatòria. Però, a més, l'ajuntament té en diferents fases de tra-

© El Periódico de Catalunya. Tots els drets reservats.
Aquesta publicació és per a ús exclusivament privat i es prohibeix la seva reproducció, distribució, transformació i ús per a press-clipping.

9 MESOS AMB LA LLEI

1 **El juliol del 2015** el Parlament aprova la llei 24/2015 per afrontar desnonaments i pobresa energètica

2 **El divendres 29 d'abril** l'Executiu de Rajoy recorre el gruix d'aquesta llei sobre la vivenda

3 **Avui es reuneixen** els alcaldes de les principals ciutats de Catalunya amb Carles Puigdemont

mitació la cessió de 550 pisos. Això el dotaria d'un parc residencial per atendre emergències de tota mena, entre elles, per descomptat, la dels desnonaments que encara s'estan executant.

«LA LLEI MÉS IMPORTANT» // Els pisos buits a l'Hospitalet són 1.691. Les famílies que necessiten de forma urgent un sostre segur són unes 170. A Badalona, els pisos buits són uns 1.200, i les famílies en situació d'emergència unes 165. No tots els pisos buits estan en condicions de ser habitats, alguns pot ser que estiguin ocupats de forma clandestina, però les xifres demostren que la llei recorreguda era una bona via per revertir la tendència. Segons Núria Parlon, alcaldessa de Santa Coloma, el juliol del 2015 el Parlament va aprovar la que, en la seva opinió, és «la llei més important dels últims anys». Admet que els bancs han cedit amb comptagotes pisos als municipis. A Santa Coloma, des que va començar el 2016, només tres, però amb 876 pisos buits i 17 famílies en situació d'emergència, el futur es podia veure amb unes gotes d'optimisme.

Les entitats que van afavorir la llei recorreguda pel Govern central proposen que es reformuli

Reclamen que s'espremi la legislació del 2007, que permetia multar els propietaris d'immobles buits

¿I ara, què? Aquesta és la qüestió que abordaran els alcaldes amb Puigdemont en la cimera convocada per aquest últim. La llei del juliol del 2015 va ser conseqüència d'una iniciativa legislativa popular impulsada per la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, l'Aliança contra la Pobresa Energètica i l'Observatori DESC. Per això, aquestes tres entitats ja han presentat el que, des del seu punt de vista, seria convenient fer.

Proposen reformular al Parlament una llei que torni a concedir els instruments que proporcionaven els articles recorreguts pel Govern central. Reclamen que s'espremi la llei del 2007, que ja permetia imposar multes als propietaris de pisos buits. Sol·liciten que, malgrat el recurs, les administracions es comprometin a utilitzar per als seus càlculs de barems de preus de lloguer en els reallotjaments els criteris establerts en la llei del 2015. Exigeixen també que els ajuntaments ampliïn les partides pressupostàries destinades a ajudes al lloguer i que aquestes no siguin temporals, com passa ara en molts casos, sinó que siguin permanents. ≡

la lluita per una vivenda

TXELL TERUEL, UNA DE LES ÚLTIMES BENEFICIÀRIES ▸ CASA SUBHASTADA

Lloguer social in extremis

Txell Teruel no s'imaginava que a l'abril li tocaria la grossa de la loteria de Nadal. Ella ha sigut una de les persones protegides per la llei catalana 24/2015, la mateixa que ha decidit suspendre en part el Govern en funcions del Partit Popular. Fa nou dies va aconseguir un anhelat lloguer social. S'ha salvat *in extremis*. «Vaig firmar amb el banc exactament el 21 d'abril i poc després tombaven la llei», diu amb un punt d'entusiasme. I és que justament l'Executiu ha recorregut davant el Tribunal Constitucional l'apartat que obliga els grans propietaris immobiliaris i la banca a reallotjar els desnonats o oferir-los un lloguer social.

FERRAN SENDRA

►► Txell Teruel acaba d'obtenir un lloguer social per tres anys.

La jove no solament ha aconseguit amb aquesta norma que el banc li hagi condonat un deute de 21.000 euros; a més a més, li ha concedit un lloguer social pel qual pagarà 100 euros mensuals, el 10% dels seus ingressos. El contracte és per tres anys i prorrogable. La Txell feia tres anys i mig, des que van subhastar casa seva, que lluitava amb una entitat bancària perquè li condonés el deute. «No ho volien fer de cap manera, pretenien que firmés un crèdit per pagar. No volien perdonar-me res, i això que ja s'havien quedat amb el pis, un garatge i 40.000 euros que ja havia amortitzat del crèdit hipotecari». El pis que havia comprat a Tortosa (Baix Ebre) li havia costat 160.000 euros. L'anava pagant fins que el negoci que tenia es va enfonsar i es va haver de conformar de viure amb la pensió d'una àvia. TERESA PÉREZ

JORDI ARANYÓ, ACORD AMB EL BANC SENSE FIRMAR ▸ A L'ESPERA

Arrendament per 'e-mail'

Jordi Aranyó, veí de Blanes, ha tingut dos ensurts amb els desnonaments: un el va avortar la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) el 2012 i l'altre estava previst per al 2015, però el banc es va fer enrere. Al final tot va quedar en una falsa alarma. Ara, després de diversos estira-i-arronsa, ha aconseguit arrencar-li un compromís a l'entitat financera: un lloguer social per un import de 42 euros al mes, el 10% dels diners que entren a casa seva, tot i que hi ha un però. El banc li ha enviat l'acord per correu electrònic, però fins al moment no ha firmat res ni té data per fer-ho i ja han passat dues setmanes. El recent recurs del Partit Popular davant el Tribunal Constitucional li suposa una amenaça, ja que un dels articles suspesos és precisament el que elimina l'obligació dels bancs i caixes d'atorgar un arrendament social a famílies en risc d'exclusió. «Penso lluitar fins al final per aconseguir-ho», puntualitza Aranyó.

FERRAN SENDRA

►► Jordi Aranyó, a la seu de la PAH.

Fa quatre anys que lluita i rep la visita de tota mena d'entitats financeres i gestories per pressionar-lo i fer que abandoni la casa que ocupa, que no va poder pagar. Li ofereixen diners perquè desallotgi el pis. La quantitat, no obstant, és ridícula. Oscil·la entre els 1.000 i els 2.000 euros. «¿Què faig jo amb aquests diners si em quedo sense un sostre per viure?», es pregunta. «Són uns diners tan escassos que ni tan sols em durarien un mes». T. P.

JUAN JOSÉ RAMÓN GARCÍA, AMB L'AIGUA AL COLL ▸ BATALLA PER LA DACIÓ EN PAGAMENT

Rebuts bàsics impagats

Tres anys bregant per poder firmar una dació en pagament i accedir a un lloguer social (dos horitzons que la llei 24/2015 que el Govern popular ha recorregut semblava que acostaria), i encara està esperant. Per si aquest problema no fos prou per fer-li perdre el son a Juan José Ramón García, des de l'agost passat no pot abonar cap tipus de subministrament, ni l'aigua, ni el gas, ni tampoc l'electricitat: no té d'on treure els diners. Té tres rebuts impagats. Aquestes són les penalitats del seu dia a dia.

«Fins fa un mes no cobrava res i arriba un moment que has de triar entre pagar la llum o menjar. I l'elecció està clara», afirma.

FERRAN SENDRA

►► Juan José Ramón García està pendent d'un lloguer social.

Des de fa a penes un mes percep 426 euros de renda mínima d'inserció (PIRMI). Però aquesta quantitat tampoc la pot disfrutar en la seva totalitat. «D'aquí surten els 200 euros que li passo de pensió a la meva exparella i a la meva filla», manifesta. García segueix habitant el pis que al seu dia va comprar, que més tard va refinançar i que finalment va passar a ser propietat del banc. En aquests moments la quantitat pendent de pagar puja a 300.000 euros. Era una època que aquest autònom disfrutava d'un període de vaques grasses. «No vaig arribar a amortitzar mai res dels diners de la hipoteca», aclareix. Vol aconseguir un pis amb un lloguer social. Reconeix que podria abonar entre 60 i 70 euros mensuals. «No vull viure sense pagar res quan de fet puc abonar una mica», afirma aquest pare de família. T. P.

© El Periódico de Catalunya. Tots els drets reservats.
Aquesta publicació és per a ús exclusivament privat i es prohibeix la seva reproducció, distribució, transformació i ús per a press-clipping.

Emergència social ▸ La resposta de la Cambra

Pàgines 2 a 4 ◁◁◁

El president **Puigdemont** ha convocat avui entitats socials, partits, ajuntaments i la PAH per construir un front comú en defensa dels articles de la llei 24/2015 que el Consell de Ministres va recórrer davant el Tribunal Constitucional divendres passat. L'objectiu d'aquesta reunió amb el Govern de la Generalitat és defensar una llei que va sorgir d'una ILP avalada pel suport ciutadà. És a dir, defensar la democràcia sorgida de la mobilització i que el Govern espanyol ha judicialitzat amb l'objectiu d'evitar-ne els efectes.

La defensa de la llei de l'habitatge i la pobresa energètica no és només una qüestió competencial, sinó que està emmarcada en un debat molt més ampli. El de la garantia dels drets socials. Uns drets que han estat objecte de sospita els darrers anys per part de molts actors econòmics, polítics i financers que són, finalment, els responsables de durnos a la situació de crisi economicosocial que la immensa majoria de ciutadans hem patit.

La història dels drets socials ha estat la història contra l'immobilisme, el privilegi i el poder. Els drets socials de què avui gaudim són l'expressió de grans victòries a favor de la justícia social. De la mateixa manera que els retrocessos socials, en matèria d'ocupació, habitatge o polítiques socials, han estat la victòria de les contrareformes en benefici de minories privilegiades.

La història dels drets socials no és la història d'allò que ha d'arribar per l'evolució lògica dels fets, sinó per l'elecció tossuda de les societats. No hi ha situació adversa que no permeti a una societat que així ho vulgui dotar-se de les eines, dels instruments i dels recursos necessaris per augmentar el benestar de la seva gent.

La defensa de drets socials com a drets sòlids i no pas com a drets subsidiaris és més necessària que mai. Si els drets socials, pensant sobretot en el dret a l'habitatge, haguessin estat drets forts, no hauríem patit desnonaments ni, amb tota seguretat, la crisi hauria estat tan dura a moltes llars catalanes. Per això és tan important defensar el contingut i el model de la llei 24/2015, aprovada, cal no oblidar-ho, per unanimitat al Parlament català.

Els drets socials van més enllà de les polítiques socials. I les polítiques socials haurien de ser molt més que partides en els pressupostos públics. Per això cal, en aquest immens repte de defensar drets socials com el dret a l'habitatge, actuar transversalment i combatre les desigualtats en una doble direcció: sobre l'efecte que provoquen (és a dir, a través de polítiques socials), però també sobre la causa que les genera (la distribució injusta dels recursos i els excedents).

L'emergència continua

A Catalunya, el creixement econòmic i la lleugera disminució de l'atur poden haver provocat un cert relaxament en la percepció que ja no hi ha emergència social. Però encara tenim pendent pagar el deute. No el deute econòmic, sinó el deute social. Hem actuat sobre l'emergència i hem pal·liat situacions de vulnerabilitat, però les desigualtats augmenten. Les polítiques socials han contingut situacions de vulnerabilitat, però, malauradament, han mostrat símptomes d'esgotament i no han estat capaces de reduir les principals mancances socials com voldríem. Per això cal revertir els intents que, com el recurs a la llei 24/2015, erosionen el conjunt de la ciutadania drets socials fonamentals.

Durant els anys del trencament social que vam patir a partir del 2008 van triomfar idees fracassades. Un triomf que es va basar sobre la premissa que les polítiques que inverteixen situacions de desigualtat, com les de l'habitatge, són perjudicials per als grans interessos econòmics que volen tornar al cicle que ens va dur al desastre. Ara toca –ens toca– fer la nostra contribució al futur del nostre país i de la nostra societat. Si aquesta contribució aconsegueix disminuir les desigualtats socials i l'exclusió, el mèrit serà nostre. Però si aquestes desigualtats augmenten, el responsable final, malauradament, també serem nosaltres. ≡

Anàlisi

Oriol **Illa**
PRESIDENT DE LA TAULA D'ENTITATS DEL TERCER SECTOR.

Responsabilitat, compromís i defensa de drets socials

No hi ha situació adversa que no permeti a una societat que ho vulgui dotar-se d'eines i recursos per oferir més benestar a la gent

FERRAN NADEU

►► Una veïna de l'Hospitalet il·lumina l'estança de casa seva només amb un llum per estalviar.

El Parlament desafiarà l'Estat i ratificarà la llei contra la pobresa

La proposta d'ERC de recolzar un altre cop la norma és ben vista per Convergència

El Govern topa amb esculls per esquivar la suspensió de la taxa a pisos buits

XABI BARRENA
BARCELONA

Convergència i Esquerra es preparen per defensar amb dents i ungles la llei d'emergència habitacional i pobresa energètica davant la segura suspensió que suposarà el recurs interposat pel Govern del PP davant el Tribunal Constitucional (TC). Aquesta és una possibilitat llargament acariciada pels republicans, ja que suposa matar diversos pardals d'un tret. Fonts de Junts pel Sí van confirmar a aquest diari que el president del grup, Jordi Turull, plantejarà la mesura en la cimera d'avui al Palau de la Generalitat.

Ahir es va discutir al si del grup parlamentari l'opció plantejada per ERC de tornar a passar la llei recorreguda per l'Executiu central pel tràmit parlamentari a fi de ratificar-la una altra vegada, fet que suposaria un acte de desobediència, encara que els convergents prefereixin considerar-ho d'obediència a la legalitat que emana de la Cambra catalana.

INICIATIVA SOCIAL // Acceptar a tràmit i ratificar una llei suspesa pel TC sembla la via més directa perquè la justícia posi els seus ulls en la Mesa del Parlament i els diputats que hi votin a favor. La quadratura del cercle la facilita el caràcter merament social, i no patriòtic, de la iniciativa. Primer, perquè uneix el destí del bloc sobiranista (JxSí i la CUP) amb el colauisme i rodalia; és a dir, tant amb l'alcaldessa de Barcelona com amb els 11 diputats de Catalunya Sí que es Pot. A aquests 83 diputats s'hi podria sumar algun socialista, segons el Govern, que veuria impossible de rebutjar una norma que en la seva primera tramitació va ser aprovada per unanimitat, l'origen de la qual va ser una iniciativa legislativa popular (ILP) i que ha obturat el degoteig de desnonaments per indicació de les grans corporacions.

Un altre ocell que cau és el del requisit que exigeix la CUP per negociar seriosament els pressupostos, que no és cap altre que el de la desobediència. I a més, en una matèria tan sensible per a la CUP com el de l'emergència habitacional i la pobresa energètica. JxSí es va oposar a la moció que demanava la ratificació de la declaració de preindependència del 9 de novembre perquè només satisfeia els ja convençuts.

Més aus al sarró. Posats a conquistar l'àrea metropolitana, bé sigui pel que el sobiranisme anomena la «majoria social» o per encarrilar una campanya electoral (sense anar més lluny, la que comença en quatre setmanes), no hi ha res millor que presentar-se amb fets i amb l'Estat perseguint la Generalitat després que aquesta s'hagi definit com el màxim paladí en defensa dels desafavorits.

PARAULA DE FORCADELL // ¿I quina és la posició de la presidenta del Parlament? En l'entrevista concedida a aquest diari, Carme Forcadell (del terç dels independents de JxSí, tot i que d'innegable veïnatge orgànic amb ERC) va ser clara: «Crec que una llei aprovada per unanimitat pel Parlament i que serveix per ajudar els més desafavorits s'ha d'aplicar».

Afegiu-hi la dificultat per esquivar la impugnació del TC. En concret, com mantenir l'impost als pisos buits, suspès. La Generalitat assumeix la dificultat de legislar de forma efectiva per preservar la mesura, que va suposar ingressar 11 milions d'euros en el primer exercici en vigor.

D'aquests, gairebé la meitat van procedir de l'anomenat *banc dolent*, la SAREB, en mans de l'Estat. Per això la Generalitat interpreta que el Govern defensa els seus interessos econòmics a l'instar el TC a decidir contra aquesta part de la llei del 2015. ≡